

SITKEI HÍREK

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

X. évfolyam • 2. szám • 2012. június

Összkomfortos lett Sitke

Interjú Morgós István polgármesterrel a szennyvízcsatornázásról

A napokban befejeződött Sitke legnagyobb volumenű beruházása, a szennyvízcsatornázás. Morgós István polgármester urat kérdezzük az eddigi munkálatokról és az elkövetkezendő feladatokról.

– *Hogyan értékeli a kivitelezést, ütemterv szerint alakultak-e a munkálatok, voltak-e fennakadások?*

– Mind a kivitelezőkkel, mind a lakossággal meg vagyok elégedve. Munkám során nagyon sok településen megfordulok, és elfogultság nélkül megállapíthatom, hogy sokkal nagyobb rendbe zajlottak a munkálatok nálunk, mint

Kisebbségtől és valós problémák, sértődések nyilván voltak – a lakosság részéről több jelzés is érkezett – de ez a beruházás velejárója, ennyi áldozatot kell hoznia az embereknek. Ezeket azonban tudtuk kezelni, és szerintem mindenkinek a problémáját megoldottuk, segítünk rajta.

A lakosság előtt is le a kalappal, nagyon nagy köszönet érte! Nagyon fegyelmezettek voltak, egyrészt a fizetés szempontjából, másrészt, ami fontos, hogy nagy százalékkal akarták a csatornát. A pályázat befogadásának az volt a kritériuma, hogy a lakosság legalább

Morgós István polgármester: örülni kell, hogy a faluban teljesen kiépült az infrastruktúra, innentől kezdve bárki, bármilyen beruházást tervezhet.

más helyeken. A kezdet kezdetén az volt a kívánságunk, hogy környékbeli cég nyerje meg ezt a beruházást, akik bármikor elérhetőek utána. Szerencsés helyzetben voltunk, mert a tulajdonosok egyik köre Nagysimonyi születésű, gyakorlatilag mindennap járnak erre, és nekik sem mindegy, hogy milyen százjíz-zel mennek el innen. Minden este rendet hagytak maguk után, soha nem volt egy munkagödör nyitva, az mindig be volt temetve.

63%-a támogassa a beruházást, vállalni kellett ugyanakkor, hogy az átadástól számított 3 éven belül 85%-ra növekszik a rákötött háztartások száma. Mi azonban már a kezdet kezdetén 80% feletti támogatást tudtunk felmutatni.

– *Ez a gyakorlatban mennyiben valósult meg, tud számot adni arról, hogy hány háztartás kötött rá eddig a kiépített rendszerre?*

(Folytatás a 2. oldalon)

TARTALOM

- ♦ Összkomfortos lett Sitke 1–2. l.
- ♦ Kérdeztünk - válaszoltak 1–3. l.
- ♦ Önkormányzati hírek 3–4. l.
- ♦ Közgyűlést tartott az egyesület 4. l.
- ♦ Mesemondó délután 4. l.
- ♦ Búcsú az iskolától 5. l.
- ♦ Nagy Pista bácsi 100 éves 5. l.
- ♦ Pedagógusnap gondolatok 6. l.
- ♦ Olvasói levél 6. l.
- ♦ Elismerés helytörténeti munkáért 7. l.
- ♦ Gyermekkori emlékek 8–9. l.
- ♦ Kiskút Kalapos kút 9. l.
- ♦ Beszélgetés Baksa Jánossal 10. l.
- ♦ Vallomás az életről 11–12. l.
- ♦ Búcsú 12. l.
- ♦ Sitke madárvilága 13. l.
- ♦ Sporthírek innen-onnan 14–16. l.

Összkomfortos lett Sitke

(Folytatás az 1. oldalról)

– Az a baj, hogy a csatornának a rákötését nem csak egy vállalkozó végezte, és hiába kértük, hogy jelezzék az emberek, amikor rákötnek, mindez nem úgy történt, mint ahogy gondoltuk, így pontos számot nem tudok mondani.

Nyílt titok, hogy a VASVÍZ Zrt. lesz az üzemeltető. Egy munkatársukkal végig fogjuk járni a házakat, megnézzük a bekötéseket, a VASVÍZ Zrt. pedig mindenkivel külön szerződést köt. Ekkor lehet majd látni pontosan a számokat.

Én úgy érzem, hogy akik aláírták a nyilatkozatot és kérték a csatornát, azok nagy százaléka rákötött már.

– *Valójában mennyibe került a beruházás – mennyit nyert pályázaton az önkormányzat, mennyi önrészt kellett vállalni?*

– A tervezet összköltsége 372.234.000 Ft, a támogatás, amit nyertünk pályázaton, az 77,56%, vagyis 288.704.000 Ft, tehát nekünk 70 millió mínuszunk alakult ki. Ezt sokáig tudtuk kezelni az önkormányzat tartalékkeretéből, gyakorlatilag a beruházás majdnem ¾-ed része elkészült, amikor a 60 millió Ft összegű hitelt felvettük. A hitelfeltételeknek hál' Isten megfelleltünk, és így gond nélkül sikerült befejezni a beruházást. Így most tovább tudunk lépni, fejlesztésekre újra van önrészünk, az önkormányzat pedig ezt a hitelt tudja kezelni.

– Mi lesz azokkal a lakókkal, akik pénzügyi nehézségeik miatt nem tudnak rákötni a rendszerre?

– Szerintem úgy igazságos, ha egyenként megnézzük, hogy mit lehet segíteni ezeken az embereken. Elengedni a kezüket nem szabad teljesen, de azért önekik is kell igyekezni, nekem ez a meglátásom.

– *Mennyibe fog kerülni a víz- és csatornadíj?*

– A válasz elől nem kitérni akarok, de erre még nem tudok pontos számot adni. A díjak meghatározása most van folyamatban, de úgy érzem, hogy a VASVÍZ Zrt. is arra törekszik, hogy elfogadható legyen.

– *Mi lesz a folyékonyhulladék leíró telep sorsa?*

– Addig működhet, amíg Sitke község területén kiépül a szennyvíztisztító hálózat, egész pontosan a műszaki átadástól számítva fél éven belül be kell zárni.

– *Mit tud mondani a szennyvíztisztító telep működéséről?*

– A kezdetekkor egyetlenegy kéréssem volt a tervezőhöz: a lehető legkorszerűbb, és leggazdaságosabb technológiát alkalmazzuk, a VASVÍZ Zrt szakembergárdája szerint is minden további nélkül gazdaságosan működtethető a rendszer. Én úgy érzem tehát, hogy ebből nem lesz probléma.

– *Sor kerül-e a község útjainak, járdáinak felújítására?*

– A pályázat nyomsáv helyreállítást engedélyez, kivétel volt a Kossuth Lajos utca, mert ott közúti előírás volt a felsáv helyreállítás. A Hegyalja utcánál kérvényeztük, hogy teljes szélességében had állítsuk helyre, mert annak az alapja nem bírta volna el a csatornázást. Igaz, hogy egy gyenge fél évet az utca lakói csúsztak a rákötéssel, de úgy érzem, kárpótolja őket, hogy kapnak egy jó utat cserében.

A járdákat illetően, ami a csatornázásnál tört fel, azt a munkálatok befejeztével vissza kell állítani. Egy nagyon nagy járdaproblémánk van a Kossuth Lajos utca és a Zrínyi utca kereszteződésénél, ott a járda gyakorlatilag csúszik bele az árokba. De mivel a „Közút” kezelésében van az árok, ezért mi azt nem javíthatjuk. Egy kicsi előrelépésről azonban beszámolhatok, a Közút illetékeseivel a problémás szakaszokat a közeljövőben bejárjuk, és megpróbálunk megoldásra jutni.

– *Mit vár a szennyvízcsatornázástól, milyen további előnyeit látja?*

– Legelőszöris annak örül az ember, hogy a faluban most teljesen kiépült az infrastruktúra, innentől, ha bárki bármilyen beruházást tervez, nincsen akadálya.

A csatornázás a környezetvédelem miatt is fontos. Végre már mi magyarok is látjuk, hogy e terén nagyon nagy lemaradásaink vannak. Én úgy gondolom, hogy a XXI. században most már előre kellene tartani és mindenkinek jobban oda kellene figyelni ezekre a dolgokra. Ebben a falunak is lemaradása van, de én úgy érzem azért az elmúlt 6 évben léptünk előre.

Czupor Szilvia

Sitke község szennyvízcsatorna hálózatának és tisztítóművének ünnepélyes átadása

Mintegy háromszázhetven millió forint összegű beruházás keretében megépült Sitke község csatorna hálózata és tisztító műve. A projekt célja a községben keletkező kommunális szennyvizek összegyűjtése és tisztítása. A kiépített rendszer ünnepélyes átadására június 8-án került sor a művelődési ház nagytermében. Az ünnepség résztvevőit Morgós István polgármester köszöntötte, majd Kovács Ferenc a Vas Megyei Közgyűlés elnöke, valamint Homlok Tibor, a kivitelező Homér Kft. vezetője mondott ünnepi beszédet. V. Németh Zsolt államtitkár, üdvözlő sorait Gróf Lászlóné olvasta fel. Ezután Vörös Zsófia szavalta el „A vizek fohásza” című verset. A tisztítóműnél az egyházak Képviselői felszentelték és megáldották az elkészült projektet.

A rendezvény a szennyvíztisztító telep megtekintésével és sajtótájékoztatóval egybekötött fogadással zárult.

Sitke község szennyvízhálózatának és tisztítóművének ünnepélyes átadása

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
www.ujszechenyiterv.gov.hu
06 40 638 638

MAGYARORSZÁG MEGÚJUL

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával valósul meg.

Kérdeztünk – válaszoltak

Lapunk mostani kiadásában arról kérdeztünk sitkei lakosokat, hogyan vélekednek Sitke legnagyobb volumenű beruházásáról, a csatornázásról. Interjúnk során Lakatosné Fider Évát és Donáth Gézát kérdeztük meg, mi a meglátásuk a program megvalósulásának menetéről.

Interjúm egyik alanya Lakatosné Fider Éva, akinek családi háza a József Attila utcában található, a következőképpen vélekedett a feltett kérdéssel kapcsolatban:

*Lakatosné Fider Éva:
a csatornázás nagy előrelépést
jelent a falu életében*

– Úgy vélem ez a beruházás egy rendkívül nagy előrelépést jelentett a falu életében. Elengethetetlen volt a csatornázás megvalósulása, hiszen egy Európai Unió tagállam falvaiban szükségszerű egy ilyen rendszer megléte, és mivel az Európai Unió egyik követelményének minősül, ha van rá lehetőség, természetesen élni kell vele. Természetesen anyagokban is fel kellett készülni a csatorna bevezetésére és annak fenntartására. A fővezetékre való rácsatlakozás számunkra

nagyon költséges lett volna, mivel a fővezeték és a szennyvízkivezető cső viszonylag messze esik egymástól. Így ennek a problémának a megoldása, csak úgy vált lehetővé, ha a rácsatlakozást mi magunk valósítjuk meg, és ez így is történt, saját munkálatok révén.

A csatorna nálunk 2011 novembere óta üzemel, és szerencsére teljesen panaszmentesen. Eddig nem ért minket semmilyen negatív tapasztalat és reméljük, hogy ez így is marad. A megléte óta tapasztalt pozitív dolgok közé említhető, hogy nem kell a szennyvíz elszállítatásával bajlódni.

A csatornázást igénylő munkálatok megnehezítették a munkám elvégzését. A feltúrt utak és ezáltal nehezebbé vált útviszonyok miatt hosszabb ideig tartott az ebédszállítás, és sajnos a kerékpárom meghibásodása is ennek tudható be. A munkások előzékenysége azonban kellemes meglepetés volt számomra. A ház közelében zajló munkálatok sajnos rengeteg gépzajt eredményeztek, így a lányom és a saját vizsgáimra való felkészülés egy kicsit nehezkessé vált. Ezt leszámítva azonban, csak pozitív véleménnyel tudok beszámolni a falu legnagyobb volumenű beruházásáról.

Interjúm másik alanya a Petőfi Sándor utcában élő Donáth Géza, aki a következőket mondta a boncolgatott témával kapcsolatban:

– Nagy öröm volt számunkra a program megvalósulása, régóta vártuk már a csatornázás bekövetkeztét. Világ életében olyan helyen éltem, ahol volt csatorna. Azért is fontosnak tartom a rendszer meglétét, mert számunkra fontos szempont a környezetünk szépsége, és egészségessége, tehát a környezetünk megóvása szempontjából ez egy nagyon fontos előrelépés. Szinte minden gyűlésen részt vettünk, vagy én, vagy a feleségem.

A fővezetékre való csatlakozás önerőből történt, nem szakemberek végezték el ezt a munkát. A munkálatokkal kapcsolatban csak pozitív tapasztalatokkal tudunk beszámolni, gyorsan és pontosan végezték mindent az itt munkálkodó szakemberek. Ezek mellett véleményünk szerint nem csak ügyesek, de közvetlenek is voltak. A közlekedés sem volt olyan szörnyű, mint amilyennek kezdetben gondoltuk. Egyáltalán nem volt megterhelő.

A csatorna nálunk november óta működik. Tapasztalataink szerint eddig minden jól üzemel, semmi probléma nem merült fel.

Természetesen most már jobban megfontoljuk, mennyi vizet használunk, és mire. Eddig sem nagyon locsoltunk, de ezután még jobban megfontoljuk például a kerti csapnak a használatát.

A csatornadíj fizetését július 15-től kezdjük. Ezzel kapcsolatban számomra még merültek fel tisztázatlan kérdések, mint például az, hogy a fizetés megkezdése előtt leolvassák-e a vízóránk állását, vagy sem. Remélhetőleg a következő gyűlés alkalmával választ kapunk a kérdéseinkre.

Ezt a kis apróságot leszámítva csak jót tudunk mondani az egész beruházással, és annak lebonyolításával kapcsolatban. Összességében tényleg elengedhetetlennek tartottuk a csatorna bevezetését, és szerintünk valóban nagy lépés a falu életében. Reméljük, hogy Sitke folyamatos fejlődése, a családalapítást tervezgető fiataloknak vonzó tényező lesz.

*Donáth Géza: ezentúl
megfontoljuk, mennyi vizet
használunk.*

Vörös Zsófia

Önkormányzati hírek

Sitke község Önkormányzati Képviselő-testülete az elmúlt két hónapban számos rendeletet módosított. Megalkotta a hivatali helyiségen kívüli, valamint a hivatali munkaidőn kívül történő házasságkötés engedélyezésének helyi szabályairól, valamint ezen családi eseményekhez kötődő többlétszolgáltatás ellentételezéséért, és az anyakönyvvezetői közreműködésért fizetendő díj mértékéről szóló rendeletet. Ennek értelmében Sitke község területén tartandó házasságkötések lebonyolítását továbbra is Sárvár város Polgármesteri Hivatala és az anyakönyvvezető szervezi. A hivatali helyiségen kívüli, valamint a hivatali munkaidőn kívül történő házasságkötéshez kapcsolódó többlétszolgáltatás ellentételezéséért, és az anyakönyvvezetői közreműködésért fizetendő

díj mértéke a sárvárihoz hasonló összegben kerül megállapításra. A díjmentesség biztosítva lesz azon esetekben, ha legalább a házasulandók egyike sitkei lakóhellyel, vagy tartózkodási hellyel rendelkezik. A hivatali munkaidőben, hivatali helyiségben kötendő házasság esetében díjat fizetni továbbra sem kell. A megállapításra kerülő díjak igazodnak a sárvári díjakhoz, így a Sitke község területén házasságot kötni szándékozó személyeket a Sárvár városában történő házasságkötéshez képest többletköltség nem terheli. A helyi lakosok továbbra is díjmentességet élveznek Sitke község területén kötendő házasság esetén. A hivatali munkaidőn kívüli, valamint a hivatali helyiségen kívüli házasságkötés esetén

(Folytatás a 4. oldalon)

Önkormányzati hírek

(Folytatás a 3. oldalról)

fizetendő díjak a következőképpen alakulnak: hivatali helyiségben, hivatali munkaidőn túl 22.000,- Ft, hivatali helyiségén kívül, hivatali munkaidőben 22.000,- Ft, hivatali helyiségén kívül, munkaidőn kívül 32.000,- Ft. A díjak az ÁFA-t nem tartalmazzák. A Képviselő-testület döntött a szociális étkeztetés térítési díjairól. A hatályos jogszabályi rendelkezések alapján került meghatározásra a szociális étkeztetés intézményi térítési díja, valamint a vendégebéd és az önkormányzat dolgozói részére biztosított étkezés térítési díja. Szociális étkeztetés esetében az intézményi térítési díj inflációt meg nem haladó mértékben emelkedett 380 Ft-ról 390 Ft-ra. A hulladékgazdálkodási díjak szabályozása terén is több jogszabályi változás történt az elmúlt hónapokban. A Müllex – Körmeny Hulladékgyűjtő és Hasznosító Kft. az idén még a 2011-es üritési díjakkal számlázott, május 1-től azonban a díjtételek módosítása vált szükségessé, így a 80 literes edény ese-

tében 282 Ft/ürités + ÁFA, 120 literes edénynél 387 Ft/ürités + ÁFA, 240 literes edénynél pedig 728 Ft/ürités + ÁFA díjszabások léptek életbe. A Képviselő-testület az áprilisi ülésen fogadta el az Önkormányzat 2011. évi költségvetés végrehajtásáról szóló rendeletet. Az Önkormányzat bevételeinek kedvező alakulása miatti többletforrások és a meglévő tartalékok lehetővé tették, hogy 2011. évben megvalósuljanak a költségvetésben tervezett feladatok, biztosított legyen a működtetés, folytatódjanak a megkezdett beruházások, felújítások, valamint új pályázatok benyújtásának előkészítésével további fejlesztések lehetőségének feltételei teremődjenek meg. A 2011. évi gazdálkodást hitel felvétele nélkül sikerült teljesíteni, mindez köszönhető annak, hogy az elnyert pályázati támogatások, valamint a működési kiadásoknál megtakarítás keletkezett. A beruházási és felújítási feladatokat a tervezettnél megfelelő ütemben sikeresen teljesítette az Önkormányzat.

Marsits Judit

Közügyűlést tartott a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület

Az egyesületi törvény előírásainak megfelelően április 30-án megtartotta közgyűlését a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület.

Az első napirendi pont keretében az egyesület elnöke, Kovács Ferenc számolt be a tagságnak a 2011-ben történetekről. Elkészült a stációfűlkék restaurálása, valamint a belső festés javítása.

A jubileumi koncert sikeresen, anyagilag is nyereségesen zaj-

Reményvan arra, hogy a parkolással kapcsolatos problémák végre megoldódnak

lott le, amelyet a közönség visszajelzése is igazolt. A fesztiválról az elnökség már az ősszel részletesen beszámolt a tagságnak. A kápolnában az eddigi koncertek plakátjaiból láthattak az érdeklődők kiállítást.

Az egyesület a Labdarúgó Szakosztály és a Teke Szakosztály legjelentősebb támogatója. Stabil anyagi helyzetének köszönhetően – civil szerveződésként egyedülálló módon – támogatta és továbbra is támogatni fogja a közszégi rendezvényeket, és más civil szervezeteket, csoportokat.

Az elmúlt évben is negyedévenként megjelent az egyesület kiadásában a Sitkei Hírek, a már megszokott színvonalas tartalommal, amelyért köszönet illeti a szerkesztő bizottság tagjait, külön kiemelve Kiss Lászlót.

Elnök úr köszönetét fejezte ki sok társadalmi munkáért, amit a tagság a kápolna környékén, és a koncert lebonyolításában végzett.

A 2012. augusztus 25-én megrendezésre kerülő rockfesztivállal kapcsolatban elmondta, hogy várhatóan az Ocho Macho, Kormorán, Kárpátia, Lord és Első Emelet együttesek műsorát láthatja a közönség.

A parkolással kapcsolatos negatív visszajelzésekkel kapcsolatban Kovács Ferenc elmondta, hogy az egyesület saját parkoló kialakítását tervezi. Az ehhez szükséges terület használatba vételi eljárásának lebonyolításával ügyvédet bízott meg. A terület a kápolna feletti részen van, ahol lehetőség lesz a parkoló megvilágítására is. Reményeink szerint már az idei koncertre kialakítható a parkoló, valamint a parkolót a nézőtérrel összekötő lejárát.

Ezek után Martonfalvi Miklós gazdasági ügyintéző számolt be az egyesület vagyoni helyzetéről.

Az Ellenőrző Bizottság elnöke Györgyi János ismertette a bizottság tapasztalatait, amely szerint a könyvvezetésben szabálytalanságot, hiányosságot nem találtak, a beszámolót elfogadásra javasolta.

Morgós István ügyvezető elnökhelyettes ismertette az egyesület 2012. évi munkatervét, Martonfalvi Miklós pedig az ez évi költségvetést.

A tagság a beszámolókat, a munkatervet és a költségvetést elfogadta.

A közgyűlés végén Kovács Ferenc megköszönte a tagság munkáját, és kérte, hogy továbbra is aktívan vegyenek részt az egyesület életében.

Martonfalvi Miklós

Mesemondó délután igazi meglepetéssel.

Öt évvel ezelőtt kezdődött, hogy a mesemondó versenyeket felváltotta a mesemondó délután. Egy olyan rendezvény zajlik azóta a művelődési házban minden tavasszal, ahol nem azon kell izgulni a gyerekeknek, hogy tetszik-e a zsűrinek, amit mond, legfeljebb azon, hogy anya, apa, a szomszéd néni megdicséri-e? Nem tudni ennek köszönhető-e, vagy a kiosztott könyvjutalmaknak, vagy éppen a finom tortának, amit a végén közösen fogyaszthatnak el, mindenesetre az idei mesemondó igazi meglepetéssel szolgált. A kilenc óvodáson kívül, - nekik Pataki Márta óvónő tanította be a „Így jár aki irigy” című jelenetet - huszonnégyen-en álltak színpadra. Egyre –másra hallhattuk a meséket fecskékről, nyulakról, sünökről, egerekről, s mindenféle csudáról. Volt, akinek sikerült a legjobbat kihozni magából, volt, akinél eltört a mécses, de becsületére legyen mondva, aztán ő is végig mondta a megtanult verset. Olyan óvodás is volt, aki ott, a helyszínen kapott kedvet a szereplésre, őt is szívesen láttuk. A végén aztán mindenki boldogan szorította magához a kiválasztott könyvet, majd szépen terített asztal, és vidám beszélgetés mellett fogyasztak el a torták.

Remélem, hogy valóban jól érezte magát ezen a délutánon mindenki, a gyerekek egy kicsit megéreztek a szereplés örömeinek az ízét, s az ünnepi műsorokban is egyre többször láthatjuk majd őket a színpadon.

Gróf Lászlóné

Nagy Pista bácsi 100 éves

Különleges alkalom megünneplésére készültünk a művelődési házban 2012. május 14-én. Különös figyelemmel, nagy szeretettel diszítgettük a termet, azt szeretettük volna, hogy méltó legyen az ünnephez. Hiszen községünkben emberemlékezet óta (de lehet, hogy előtte sem) nem volt olyan ember, aki a 100. születésnapját megélte. Nagy Pista bácsi viszont azon kiválasztott személyek közé tartozik, aki átléphette ezt a büvös kort, így hát sokan szeretnék volna köszönteni ezen a jeles napon. Ezért is esett hát a választás a művelődési házra, s Pista bácsi is olyan egészségnak örvendett az előzetes megbeszélés-kor, hogy semmi akadályát nem látta, hogy eljöjjön közénk. A sors azonban másképp akarta. Hiába várták községünk előljárói, rokonok, barátok, szomszédok, sajnos az ünnepelt nem érkezett meg. De az ünneplés nem maradt el, otthonában köszöntöttük községünk legidősebb lakosát, a 100 éves Nagy Istvánt.

Morgós István polgármester jókívánságai mellé egy emlékkönyvet adott át, melyből megtudhatjuk, mi történt Pista bácsi születésének napján a nagyvilágban és szűkebb környezetünkben. Persze nem maradhatott ki a köszöntőből a torta, a pezsgő és az ajándékosár sem, melyeket a képviselő-testület tagjai, Sebesiné Fider Rozália, Gróf Gusztávné és Martonfalvi Miklós képviselők adták át az ünnepeltnek. Orbán Vikornak, Magyarország miniszterelnökének köszöntő sorait tartalmazó emléklapot dr. Szijártó Valéria, községünk jegyzője adta át, majd dr. Kovács Gyula, községünk orvosa köszöntötte jóféle pálinkával páciensét. (Sorsát mindig is a szíven viselte községünk főorvosa)

A citra együttes tagjai egy gyümölcskosárral lepték meg Pista bácsit, aki rokonok, barátok jókívánságait fogadhatta ezután.

Az ünneplésből természetesen nem maradhatott ki a feleség, Emília néni sem, akivel, 73 évvel ezelőtt kötött házasságot.

Községünk vezetői otthonában köszöntötték Nagy Pista bácsit

Reméljük, hogy Pista bácsi hamarosan megerősödik, és még sok évet megélhetnek együtt békességben, szeretetben. Ehhez kívánunk jó egészséget mindkettőjüknek a község előljárói, lakosai és a szerkesztő bizottság tagjai nevében!

Gróf Lászlóné

Búcsú az iskolától

*„Igaz leszek, mert vannak, akik bíznak bennem;
Tiszta leszek, mert vannak, akik törődnek velem,
Erős leszek, mert olyan sok a szenvedés;
Merész leszek, mert annak kell lennem;
Barátja leszek mindenkinek- ellenségnek, társtalannak;
Ajándékozom, s elfeledem az ajándékot;
Alázatos leszek, mert ismerem a gyengéimet;
Felnézek és nevetek, és szeretek, és magasba emelek.”*

A 2012- es évben is több sitkei diák vett búcsút iskolájától május első hétvégéjén.

Szinte mind közülük, különböző gimnáziumokban, szakközépiskolában más- más szakon végezte tanulmányait, mégis egy cél lebeg szemük előtt: sikeres vizsgát tenni!

Kívánjuk, hogy tanulmányaitokat a számotokra legkedvesebbnek tartott felsőoktatási intézményben tudjátok folytatni.

S mindemellét örizzétek szívetekben a múlt emlékeit, örüljétek a jelen pillanatainak és izgatottan várjátok a jövő történeteit.

Sok sikert!

Vass Bernadett

Bedi László

Czímber Norbert

Horváth Ervin

Kiss Evelin

Kiss Marcell

Kopácsi sándor

Németh Alexandra

Nunkovics Roxána

Szalai Attila

Vass Eszter

Zsoldos Klaudia

„Jó szóval oktasd, játszani is engedd...”

Padagógusnap i gondolatok

Szép és nemes hivatás gyerekeket nevelni, megtanítani őket az élet dolgaira. Valószínűleg mindannyiunk életében vannak olyan pedagógusok, akikre nagy szeretettel és hálával gondolunk, mert annak idején, amikor a család mellett rájuk volt bízva a sorsunk, nevelésünk, szerettek és elfogadtak bennünket olyannak, amilyenek vagyunk. Nem a hibáinkat erősítették, hanem az értékeinket próbálták felszínre hozni. Emellett feltehetően eszünkbe jut egy-egy olyan volt tanárunk is, akit nem szeretünk, s alig vártuk, hogy már ne kelljen találkozunk vele. Talán azért, mert ő sem szeretett minket, nem szerette a hivatását.

A gyerekek oktatása, nevelése minden történelmi korszakban fontos kérdés volt. Az ókori Egyiptomban az idősebb írnokok tanították a gyerekeket a betűvetésre, néha 20 év is kellett ahhoz, hogy valaki megtanuljon írni. Az írás ismerete a felemelkedésnek az útja volt. De így volt ez Mezopotámiában és Kínában is. Az ókori Spártában 7 éves kortól „kiképző táborokba” vitték a gyerekeket, ahol a katonai hivatásra készítették fel őket. Csak 30 éves koruk után költözhetek haza, de 60 éves korukig a hadsereg tagjai maradtak. Az ókori Görögországban, Athénban már sokkal összetettebb, árnyaltabb nevelés folyt. Pedagógusok, idős rabszolgák végezték a gyere-

kek nevelését, írást, olvasást, számtant, zenét tanítottak, emellett a testnevelésre is nagy hangsúlyt fektettek, csakúgy, mint az ókori Rómában. A nevelési módszereket tekintve a dicséret, ajándékozás mellett ott volt a testi fenyítés is, amit később egyre inkább elítéltek.

A középkorban az egyházak játszottak nagy szerepet a nevelésben, előtérbe helyezve a vallást, a keresztény erkölcsöt. A kolostorok valóságos kis szellemi műhelyek voltak, de mindemellett a világi nevelés sem maradt el a nemesi udvarokban. Sok híressé vált történelmi személyiség köszönhetette nagyságát, hírnevét kiváló nevelőjének.

A középkori sajátos egyházi és világi nevelést a XIX. század második felétől folyamatosan felváltotta az állami oktatás, bevezetve minden kisgyerek számára a kötelező oktatást. A tankötelezettség bevezetésével megnőtt a pedagógusok száma, sok új ötlettel, törekvéssel találkozhatunk ebből a korszakból kiváló pedagógusok munkásságának eredményeképpen.

Mára, különféle okoknak a következtében, sokat veszített a pedagógus pálya korábbi presztízséből, népszerűségéből, de egészen biztos, hogy a mai pedagógusok között is vannak olyanok, akikre sok év után is hálával és szeretettel gondolnak diákjaik, óvodásaik.

Dr. Nagy Erika

Olvasói levél

Feledhetetlen iskolai emlékek

Férjem is és én is egy feledhetetlen, takarékos falunak, Sitkének voltunk egykor a lakói és tanulói. Mindig elszorul a szívünk, ha határához érünk. Természetesen kedves iskolai emlékeink is ide fűződnek.

Hogyan és mire is emlékezünk azt Babits Mihály: Második ének című verse bizonyítja legjobban.

Lábodi Zoltán ifjú pedagógusként az iskolai tornaünnepélyen

„ Minden embernek a lelkében dal van,
És saját lelkét hallja minden dalban,
És akinek szép a lelkében az ének
Az hallja a mások énekét is szépenek.”

Az utolsó mondat az, amihez férjem iskolai történetével kapcsolatban szeretnék utalni. Férjem első pedagógusa a precíz és szigorú Pogány Elvira „kisasszony” volt. Őt mindenki kisasszonynak szólította a faluban. Apósomat is és a sógoromat is ta-

nította, így elvárásai nem voltak ismeretlenek a családban. Férjem a szigorúságával sehogy sem tudott megbirkózni. Félelemmel tele szívvel indult naponta az iskolába. Hiába reménykedett a család, a helyzet egyre rosszabb lett. Már csak a csodában reménykedtek! És hála Istennek a csoda megérkezett Lábodi Zoltán fiatal pedagógus személyében. Az addig elkeseredett, félénk gyermek kicserélődve boldogan indult az iskolába. Szomorú már csak vasárnap volt, mert zárva volt az iskola. A történetek óta sok idő telt el, de minden tanév zárásakor és tanév kezdéskor felidézzük az eseményeket és hálás szívvel emlékezünk a Tanár Úrra.

Tisztelt tanárunkkal kapcsolatban nekem is van felejtethetlen élményem. Ez egy énekkaros szerepléshez fűződik. Élményem, mely beteljesületlen álmomnak indult, végtelen örömmre valósággá vált. Én is ott álltam a sok sikert elért Lábodi Zoltán karnagy lelkes csapatában. Miközben szívem a torkomban dobogott a második kívánságom is teljesült. Megtudhattam, mit mondott a tanár úr a szereplések előtt, amin a kis csoport erőt kapva mindig mosolygott. Ez a mondat a következő volt: „Figyeljétek a tekintetem és nem lesz semmi probléma!”

Tisztelt Tanár úr mondata nálunk történelmet írt, ugyanis óvodás unokánk Lilien a történet elmesélése után beleszeretett. Legkedvesebb dalunkat a „Mint a mókus fenn a fán-t” nagy szeretettel éneklő babáival, miközben a karmesteri pálcájával (az általa kinevezett fakanállal) nagy átéléssel vezényel. Természetesen a szereplés elején „Figyeljétek a tekintetem...” kezdetű felszólító mondat sem maradhat el.

Bár az évek elszálltak, de mi most is nagyra becsüljük azt a szeretetet, amiben részesültünk és nem felejtjük el, amire minket a Tanár úr tanított. Hálás tanítványai:

Kósi Mária és Horváth Péter

„Pável Ágoston Emlékplakett” elismerésben részesült Kiss László

Vas megye közgyűlése március 15-e alkalmából a hagyományoknak megfelelően kitüntetésekkel adományozott. A kitüntetettek körében találjuk Kiss Lászlót, lapunk főszerkesztőjét, aki „Pável Ágoston Emlékplakett” díjazásban részesült, olyan kiválóságok társaságában, mint Dr. Balogh Lajos PhD, Vas Megyei Múzeumok Igazgatósága botanikus muzeológusa, tárlatvezetője, Prof. Dr. Balázs Géza PhD NYME SEK BTK Alkalmazott Nyelvészeti Tanszék egyetemi tanára, Dr. Botlik József PhD Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Karának docense, kisebbségkutató, történész, s végül, de nem utolsósorban Koszorusz Ödön nyugdíjas pedagógus, helytörténész.

– Kovács Ferencet, a Vas Megyei Közgyűlés elnökét kérdezzük, kik részesülhetnek „Pável Ágoston Emlékplakett” kitüntetésben?

– „Pável Ágoston Emlékplakett” elismerés adományozható különösen azon személyeknek, vagy közösségeknek, akik a megyében élő nemzetiségek és a nemzetiségi kultúra értékeinek megőrzése, fejlesztése, a megyei helytörténeti, honismereti, oktató- nevelő munkában kiemelkedő tevékenységet végeztek.

– Kiss László sitkei lakos mivel érdemelte ki a rangos elismerést?

– Kiss László hely- és sporttörténeti kutató munkásságával érdemelte ki ezt az elismerést. Munkája során fontosnak tartotta Sárvár város és Sitke község sporttörténeti emlékeinek kutatását, hagyományainak ápolását. E tevékenységek részeként állította össze a „Sárvár sportja a rendszerváltástól napjainkig” című kiadványt.

Nem elhanyagolható a közéletben betöltött szerepe sem hisz, mint azt jól tudjuk, szülőfaluja életében évtizedek óta aktívan részt vállal, annak egyik kulcsfigurája, alakítója. Alapító tagja a sitkei koncertet szervező Kápolnáért Kulturális és Sportegyesületnek, a szerkesztőbizottság tagjaként részt vesz az egyesület lapja, a Sitkei Hírek szerkesztésében.

– Kiss Lászlót kérdezem, hogyan kezdődött a gyűjtő, kutató munkája?

– Először is, mielőtt a kérdésre válaszolnék, szeretném megköszönni az előterjesztőnek, hogy figyelemmel kíséri tevékenységemet. Köszönöm az adományozónak az elismerést, és köszönöm a gyűjtőmunkához nyújtott segítségeket. Köszönöm családomnak, hogy a hosszú évek alatt elviselték, elviselik, hogy papírokkal van tele a padlás, a spájz, a bárszekrény, a ruhásszekrény. Bátran mondhatom, hogy nem kis tolerancia kell a megsárgult, porosodó papírok kerülgetéséhez.

Igazából a tevékenységemet nem munkának, hanem gyermekkoromban kialakult gyűjtőszenvédélynek, hobbinak tekintem. Kisiskolásként már rendszeres újságolvasó voltam. A lapokból először a híres sportolók fényképeit ollóztam ki, szomszédoltam is, hogy minél több összegyűljön. Az összegyűjtött képeket kovással fűzetbe ragasztottam, és aláírtam a sportoló legfontosabb adatait. A fűzet talán ma is megvan a padláson. Később, ahogy az érdeklődésem bővült, érdekebb írásokat is megőriztem és gyűjtöttem. Bizonyára hatás-

sal volt rám édesapám is, aki hadi eredetű papírjait őrizgette, és féltve lapozgatta vasárnap délutánonként. Szép számmal megmaradtak a családra vonatkozó hivatalos dokumentumok is. Nehezen váltunk meg, talán mások számára kacatnak tűnő dolgainktól.

– Számított-e rá, illetve hogy értékeli a nívós kitüntetést?

– Soha nem vágytam kitüntetésre, nagyon meglepett, nem számítottam arra, hogy háttérbe szorulva még részesülök bármilyen elismerésben. A Pável Ágostonról elnevezett kitüntetés nagyon felemelő. Pável Ágoston kultúraközvetítőként, nyelvészként, íróként, irodalomtörténészként, néprajztudósként egyaránt maradandót alkotott. Előbb tanított, majd a szombathelyi múzeum igazgatóhelyettese és a Vasi Szemle főszerkesztője lett. Munkálkodásának két sitkei vonatkozása is ismert. 1933-ban kutatta az úgynevezett török emlék múltját, történetét; 1943-ban sajtó alá dolgozta a Sárvárvidéki Körjegyzőség története című könyvet.

– Mennyi anyag gyűlt össze a hosszú évek során, milyen témákra terjed ki a gyűjtemény?

– Az összegyűjtött anyag mennyiségét kilókban lehet mérni, ahogy említettem sokszor bajom is van az elhelyezésükkel. Elsősorban helytörténeti, kultúrtörténeti, sporttörténeti anyagot gyűjtöttem Sitke és Sárvár vonatkozásában. A jelentősebb rendezvényekkel kapcsolatos tudósításokat is megőriztem, több helyi rendezvénnyel kapcsolatos eredményt magam is dokumentáltam.

– Folytatja-e a gyűjtést, illetve mi lesz a gyűjtemény sorsa, lesz-e aki továbbviszi vagy megőrzi azt?

– A gyűjtő-kutató munkát illetően a lehetőségeim beszűkültek. Bár nem adtam fel, most elsősorban a rendszerezéssel foglalkozom.

Nagyon sajnálnám, ha a gyűjteményem a tűz martalékává válna. Gyermekeimben látok némi érdeklődést a múlt dolgai iránt – talán megőrzik és gondozzák az ősök hagyatékát. Ha nem, ajánlják fel a köz javára valamelyik könyvtárnak, vagy levéltárnak.

– Milyen céljai, tervei vannak a közeli vagy távolabbi jövőt illetően?

– Szeretném olvasni Sitke monográfiáját! Teljes anyag áll rendelkezésre egy útikönyv elkészítéséhez. Szeretném folytatni Sitke és Sárvár sporttörténetének feldolgozását és a Kálvária történetének kutatását sem mondtam le. Az Emlékpark történetének megírásához is elegendő forrásanyag áll rendelkezésre. Néhány kiállítás is szerepel terveim között. Remélem, hozzá tudok járulni ahhoz is, hogy a Sitkei Hírek továbbra is időben és jó színvonalon jusson el a Kedves olvasóhoz.

A kérdés csupán az, hogy lesz-e elegendő időm, energiám és egészségem terveim megvalósításához. A hátralévő időmben mindenképpen szeretnék rászorgálni a megelölegezett elismerésre.

– Kívánjuk, hogy legyen elég ereje és kitartása mindezek valóra váltásához!

Czupor Szilvia

Sárvár sportja a rendszerváltástól napjainkig (1990–2010) című kiadvány bemutatóján Kondora István Sárvár polgármestere Baranyai József önkormányzati képviselő és Kiss László a kiadvány szerzője

Gyermekkori emlékek

A megszépítő múlt

Németh Lajos mesél gyermekkori emlékeiről

Az 1900-as évek derekán Sitke legnépesebb családja Németh Ferenc földműves családja volt. A József Attila utca 2. számú házban, ha együtt voltak, a 10 gyermek és a szülők, Feri bácsi és Margit néni ülték körbe az asztalt /ha odafértek!/. Margit néni több mint két évtized alatt 7 fiúnak és 3 leánynak adott életet. A sorban nyolcadik Lajos (Lali) volt, aki olvasóinknak mesél regénybe illő gyermekkori emlékeiről, élményeiről.

– Milyen volt a gyermekkor egy ilyen nagy családban?

Az 50-es években gyermekeskedtem. Tudvalévó, hogy ezekben a történelmi időkben nem volt könnyű az élet, mégis szívesen gondolok vissza a gyermekkorra.

Szegény, de boldog gyermekkorom volt.

Családunkra a nyitottság, a derű, a jókedv volt a jellemző. A bajban mindig kisegítettük egymást.

– Mit csináltak a szülők, hogyan tudták előteremteni a megélhetéshez szükséges javakat? Jutott-e elég élelemre, ruházkozásra, taníttatásra?

Ma is csodálom szüleimet, hogyan tudták ennek a nagy családnak a megélhetését biztosítani. Arra világosan emlékszem, hogy sokat dolgoztunk, amit lehetett előteremtettünk, szinte mindent megtermeltünk, önellátásra rendezkedtünk be.

Mindenki korának, erejének megfelelően kivette részét a közös munkából, a teherviselésből. Édesapám földet művelt és állatokkal foglalkozott. Volt tehenünk, sertések az ólakban és apróállatok. Édesanyám nevelte a gyermekeket és vezette a háztartást. Kenyérsütéskor hajnali kettőkor kelt, kenyeret dagasztott, hogy mire felkelünk frissen süt, ropogós kenyeret tudjon tenni az asztalunkra. Új ruhára, új cipőre nem igen tellett, egymásnak adtuk át a kinőtt, elhasználódott ruhánkat. Édesanyám szokta mondani: "Nem baj fiam, ha foltos a ruhád, de legalább tiszta legyen!" Jellemző a szülők erőfeszítéseire, hogy a 10 gyermekből 6 érettségi bizonyítványt szerzett.

– Hogyan nézett ki a család, ha körbe ültétek az asztalt?

Ma, amikor az egy gyermekes család a jellemző nehezen képzelhető el, hogy közel egy tucatnyi gyermekkel mekkora nyüzsgés tudott lenni az egy szoba, konyhas kis családi házban. A konyha asztalt a szó valódi értelmében nem tud-

tuk körül ülni. Először ettek a nagyobb gyermekek, utána a kisebbek.

Ünnepnapokon a konyhát és a szobát egybe nyitottuk úgy fértünk el.

– Milyen emlékek maradtak az iskolás évekből, milyen volt a gyermekkori munka, jutott-e idő szórakozásra, játékra?

Óvodában, csak a délelőtti foglalkozásokon vettem részt. Nem szerettem

Németh Lajos szülei: Margit néni és Feri bácsi

feküdni, ezért előbb hazajöttem/. Általános iskolába 1956-tól 1964-ig jártam. Az alsó tagozatot /1-3 osztály/ Nagysitkén, a felső tagozatot Kissitkén végeztem el.

Szerettem iskolába járni! Amolyan harangszói gyermek voltam. A hétórás harangszó már az iskolában ért. / Télen segítettém fűteni gondnokunknak, a Bözsi néninek./

Kesztyűm nem volt, sült krumplit tettem a zsebembe az melegített az iskoláig, ott pedig megettem. A faluközben három ház volt, nem volt járda, nem volt aszfaltos út, mi kisiskolások sárban, hóban voltunk kénytelenek közlekedni, ha kedvezőtlenebbre fordult az idő. Rengeteg élmény fűz az iskolához. Első osztályosok voltunk, amikor Simonyiba mentünk mozit megtekinteni./Sitkén akkor még nem volt villany!/ A bagdadi tolvaj című filmet vetítették. Akkor láttunk először mozit. Később a Kossuth utcában Poós Gyulák tulajdonát képező épületben, a kor követel-

ményeinek megfelelően kialakított kultúrotthonban már rendszeresen lettek vetítések. Az iskolában nagy hagyománya volt a vetélkedőknek, a sportversenyeknek. Ugyancsak első osztályos voltam, amikor az alsó tagozatosok fejlődő bajnokságán döntőt játszottam az egész iskola figyelő tekintete mellett.

Máig ható élmény! A „felsőben” sokat fociztunk, ping-pongoztunk, és sakkozni is szerettünk. A sportolás a tanítás után sem ért véget. Mezítlábas utca-gyermekek voltunk, sokat játszottunk az utcán, Kiss Miklósék jelenlegi háza előtt, a Kondics udvarban / a Kasznár ház udvarán/, a Bikaréten, a Kukollai réten. A gyermekek által használatba vett réteken még fű sem nőtt a rendszeres igénybevételektől. Felejthetetlen élmény maradt a bakfincái szánkózás, a Melegdomb alatti korcsolyázás, fürdés a Cincában, vagy a Sós-domb feletti vízállásban, a Gurgya meghódítása, a pethegyi kirándulás, a számháborúzás, a karikázás, a gombfocizás. Ez a mai gyermekek számára már felfoghatatlan!

Szerettem, tiszteltem tanítóimat, úgy néztem fel rájuk, mint nevelőimre. A sitkei gyermekek nagyon jó alapot kaptak az alma materban, az ott tanultak egy életre kihatottak.

Természetesen a napi munkából is ki kellett venni a részemet. Aratáskor, mikor még csöppség voltam vizet hordtam a tisztavízű forrásokból. Később lovat vezettem szántáskor és teheneket őriztem, nemcsak a miénket, hanem a Káldy Gyula bácsiékét és a Vass Imre bácsiékét is rám bízta. A TSZ megalakulása után az Ódor Gyula bácsiét is én legeltettem./ Gyula bácsi istálló nélkül maradt a TSZ időben, ezért hozzánk kötötte be tehenét/. Gyula bácsitól sokat tanultam, ő Felsőbüki Nagy György uradalmi vincellére volt. Megtanított oltásra, szemzésre, szőlőművelésre és seprűkészítésre is.

Tanultunk, dolgoztunk, szórakoztunk így teltek a gyermekévek. Mivel a szülők nagy elfoglaltságban éltek, az állandó kontroll elmaradt. Nagy volt a szabadságunk, az utca nevelt bennünket.

Tiszteltük a nagyobb gyermekeket, a jó példát átvettük tőlük. Mozgás gazdag életmód, jó levegő sok gyümölcsfogyasztás volt ránk a jellemző. Ma ezt tanítják, mi pedig spontán módon tettük, életünk részévé vált.

(Folytatás a 9. oldalon)

Megszépítő múlt

(Folytatás a 8. oldalról)

– A múlt sok mindent megszépít, a kevésbé jót elhomályosítja. Maradt-e könnyen felejtethető emlék a gyermekkorból?

Életünk legnehezebb időszaka a TSZ kezdeti korszaka volt. A közösbe vitték az önellátáshoz tartozó eszközöket, a földet, az állatokat. Ebben az időben, mikor az idősebb testvérek keresővé váltak, elvitték őket katonának. Tíz éven keresztül folyamatosan volt katona a családban, leszerelés után pedig önálló családot alapítottak. Ezekben az években csak nagy családi összefogással lehetett enyhíteni a gondokon. Közös elhatározásból mindenki a nyári szabadságából két hetet itthon töltött és segített. Négy éven keresztül folytak a kézi aratások a termelészövetkezetben. A kombájnok megjelenésével ez a tevékenység megszűnt. Edesapám a hercegi falkőbányában kapott munkát, követ fejtett nap-mint-nap.

Felidézve a múltat mélyre ható élmények tornyosulnak bennem. Kár, hogy elmúlt az ifjúság, kár, hogy a hagyományos falusi életmód is a feledés homályába veszett. A gyermekek, unokák már csak az elbeszéléseinkből tudják, hogyan éltünk mi gyermekek Sitkén az 1950-es években.

Szerencsére van kinek mesélni a régi történetekről, mert a 10 gyermektől született 20 unoka, 39 dédunoka és 3 ükunoka, ez pedig már egy új történet.

Kiss László

Együtt a testvérek: balról jobbra: Laci, Margit, Lali, Magdi, Attila, Józsi, Feri, Sanyi és négy unoka.
A képről hiányzik: Erzsí és Miki

Kiskút, Kalapos kút

1915 tavaszán a pozsonyi katonai parancsnokság a hivatalos út mellőzésével, önhatalmúlag ideiglenes megfigyelő-tábort létesített Kissitke határában. A világháború kezdetén fogságba esett ellenséges katonákat, különösen oroszokat Felsőbüki Nagy György tulajdonában lévő Kocsok dűlőjé legelőn helyezték el, többnyire sátrakban és földkunyhókban.

1915 júniusában 600 orosz és 400 szerb volt a szükségtáborban. Nagyreszük a boldogasszonyi fogolytáborból érkezett, hogy részt vegyen a kissitkei tábortól öt kilométerre fekvő ostffyasszonyfai hadifogolytábor építésében. A tábort őrző katonákat Nagysitkén magánházakban helyezték el, a tisztek szállása a kissitkei kastély volt. A legelővel szemközt erdőben alakították ki a hadifogolytemetőt. Egészséges ivóvizet a két község – Kissitke és Nagysitke szállította a tábor számára. 1915. július 19-én 976 orosz hadifogoly érkezett a kissitkei szükségtáborba. 1915 nyarán a hadifoglyok között kolera és hagymáz gyanús megbetegedéseket észleltek. A rettegett járvány megjelenésével kapcsolatban azonnal elrendelték a szükséges óvintézkedések megtételét. Időközben a tábor létszáma ötezerre emelkedett. Az erélyes intézkedéseknek köszönhetően nagyobb méretű járvány kialakulását sikerült megelőzni és táboron belül tartani. 1915. május és június havában megkezdtek az ostffyasszonyfai fogolytábor építését az ostffyasszonyfai vasútállomástól északra fekvő Földvár dűlőben összesen 251 katasztrális hold és 750 négyszögöl területen. Ebből 198 katasztrális hold 425 négyszögöl Nagysitkéhez, 61 katasztrális hold 325 négyszögöl Nagysimonyihoz tartozott. A nyolc millió korona költséggel épülő fogolytábor területileg Nagysitkéhez (hadifogolytábor) és Nagysimonyihoz (hadifogolytemető) tartozott, hivatalos elnevezését mégis a közeli ostffyasszonyfai vasútállomás után ostffyasszonyfai hadifogolytáborként jegyzik a hadtörténetben, s maradt meg az utókor emlékezetében. A kissitkei ideiglenes tábor 1916 januárjában szűnt meg. A foglyokat pár napon belül átszállították az ostffyasszonyfai fogolytáborba. A táborral szemközt erdőben eltemetett halottakat kihantolták és az új ostffyasszonyfai fogolytábor temetőjében helyezték el.

/Forrás: Szenttamási Babos Lajos: A Sárvárvidéki körjegyzőség története, Csák Zsófia: Az ostffyasszonyfai hadifogolytábor története./

Az orosz hadifoglyok a Lánka patak forrásvíze fölé, közel Kurcon majorhoz szép kupolaszerű épületet emeltek, amelyet Sitke község lakói Kiskútnak, mások Kalapos kútnak neveztek el. A forrás környékét parkosították, platánfákat, vadgesztenyefákat ültettek köré. A tisztavízű forrás előbb a hadifoglyok szükségletét elégítette ki, a

Kirándulás a Kiskútnál. Itt még láthatóan jó állapotban van az építmény.

tábor megszűnése után polgári célokat szolgált, elsősorban a mező munkások használták, főleg aratások idején. Kurcon major és Bajti között több hasonló forrás (drenás) tört a felszínre és gazdagon táplálta Gérce határában eredő Lánka patakot. Amikor a Kiskút eredeti funkciója már megszűnt a túrázók egyik célpont-

jává vált. Az általános iskola minden évben egy egész napos programot szervezett a történelmi emlékhelyre és itt ünnepelte a Madarak és Fák Napját is. Lakóhelyismeret órákon Sitke nevezetességei között mindig megemlékeztek az I. világháború idején a fogolytáborban elhunyt áldozatokról is.

Ma már iskola sincs, és lakóhelyismeret óra sincs! A Kiskút Sitke felől csak nehezen járható erdei úton közelíthető meg. Környékét felverte a gaz, a cserjéktől szinte megközelíthetetlené vált. Az utolsó vadgesztenyefa is kidőlt a sorból, csak a közel száz éves platánok öröködnék az elárvult helyen. Utoljára a Sitkei Ifjúsági Kör tagjai végeztek ott társadalmi munkát. A forráshoz vezető lépcsőket kitisztították és a legalapvetőbb parkosítást elvégezték.

Lehangoló, hogy az épület kupolája omladozik, a felépítmény műszaki állapota egyre romlik. Az ajtó feletti homlokzatról az „A O D' 1915.” monogrammal ellátott négyzetalakú, vaskos, faragott követ eltulajdonították, úgy, mint a Hercseg-hegy kálvária felőli bejáratánál lévő egykori útszéli keresztől a Szűzanyát ábrázoló szobrot, melyet egy hétvégi ház pincéjének falzatába építettek be.

Fontosnak tartom a ránk hagyott történelmi emlék helyreállítását és fenntartásáról való gondoskodást, arra való tekintettel is, hogy az önkormányzat által helyi védelmet élvez. Szükségesnek tartom továbbá a történelmi események emlékére ültetett platánfák helyi védelem alá helyezését.

A jelenlegi állapotról a költő sorai jutnak eszembe:

Minden fakul, minden romlik, Bíborleplek ronggyá mállnak,
Márványvár is összeomlik. Dicsőségek füstbe szállnak!

Ne hagyjuk, hogy így legyen!

Kiss László

Batthyány Testvérek Kft. községünk életében

Beszélgetés Baksa Jánossal, a Kft. ügyvezetőjével

A rendszerváltást követően a mezőgazdasági termelőszövetkezetek megszűntek. Köznyelvünkben, napi kapcsolatainkban a TSZ elnevezés máig megmaradt. Többen vagyunk úgy, hogy csak annyit mondunk, a TSZ-nél, a TSZ majornál, vagy a TSZ istállónál törtétek bizonyos események, mindnyájan tudjuk, hogy miről is beszélünk.

A mezőgazdasági termelő szövetkezetet községünkben először a Hercsegalja Gazdaszövetkezet, majd a Batthyány Testvérek Kft. váltotta. Most a Kft ed-

Baksa János szeretettel gondol vissza a Sitkén eltöltött évekre

digi történetét közelebről is megismer-teti velünk Baksa János, a cég ügyve-zetője.

– *Fiatal szakemberként kerültetek községünkbe a feleségeddel. Mikor is?*

1977-ben végeztem a Keszthelyi Agráregyetemen, mint növényvédelmi üzem-mérnök, agrármérnök és ezután kerültem a gercei szövetkezethez, ami-hez Sitke is tartozott. 1979-ben meg-nősültem, feleségem, Éva, szintén agrármérnök, mindketten a szövetkezet-nél kaptunk állást. Ebben az évben ke-rültünk Sitkére, a szövetkezet szolgál-ti lakását kaptuk meg. Itt született két gyermekünk is, Péter 1982-ben, Gábor 1989-ben. 1992-ig laktunk Sitkén, és az igazsághoz tartozik, hogy nagyon sze-rettünk itt lakni, és úgy éreztük, hogy a sitkeiek is befogadtak bennünket. A rendszerváltás időszaka közbeszólt, és 1992-ben a sitkei tagok és aktív dolgo-zók egy része kivált a gercei szövetke-

zetből és önálló életet kezdtek. Ez fájó pont volt mindkettőnk számára, hogy nem tarthattunk a sitkeiekkel.

– *Mikor indult a Batthyány Testvérek Kft. élete Sitkén?*

Önálló gazdálkodást indítottak el a sitkei tagok és dolgozók. Ez az idő-szak a mezőgazdaságból élőknek egy-általán nem kedvezett, közben folyt a kárpótlás, és a részarány földek kiadá-sa. A Hercsegalja Gazdaszövetkezet-nek is egyre nehezebb lett az élete. A ta-gok és üzletrész tulajdonosok úgy dön-töttek, hogy értékesítik vagyonukat. Ek-kor lépett be Batthyány Ádám, aki meg-vásárolta az üzletrészeket és a vagyont bevitte a Batthyány Testvérek Kft-be. A kft 1993-ban alakult, Batthyány Úr két nagyobbik fiának a tulajdona, Sándoré és Fülöpé. A cég Sitkén 1996-ban kezd-te meg tevékenységét.

– *Induláskor hány hektár volt és most hány hektár a művelt terület?*

A gazdaság 740 ha saját és közel 300 ha bérelt földterületen indította el a ter-melést. A kezdeti időszakban 24 fővel indult, zömében sitkeiekkel, akik Bat-thyány Úr zalai birtokára is eljártak. Ek-kor a Kft foglalkozott még állattartás-sal is. Közben volt egy időszak, amikor a kft földterületeit és épületeit, az egész működését bérbe adták, és csak a bérle-ti szerződés lejártá után, 2007-ben dön-tött úgy Batthyány Ádám, hogy a gaz-daságot saját irányítása alá vonja. Ekkor kért fel engem, hogy a Batthyány Test-vérek Kft újraindításában a segítségére legyek. Jelenleg három gazdaságot irá-nyítunk, a Batthyány Testvérek Kft-t, a Mesteri Agrár Kft-t, és a Vásárosmiskei Vadászház Kft-t. Mindhárom cég sitkei telephellyel van bejelentve, ennek első-leges oka, hogy a helyi adókat ez a köz-ség kapja. Jelenleg közel 1100 hektáron folyik a gazdálkodás, kimondottan nö-vénytermesztés. Ahhoz, hogy a gazdál-kodást be tudjuk indítani, új gépekre volt szükség, így több mint 100 milliós gép-beruházást hajtottunk végre 2007-2008-ban. Úgy gondolom, hogy a gazdaság eredményes, így a kft az elmúlt időszak-ban nyereséges éveket zárt. A gépek be-szerzése saját erőn kívül hitelből történt. Jelenleg a cégek 8 fővel működnek.

– *A Kft. tulajdonában lévő épületek faluképi szempontból meghatározóak,*

ezért jó lenne azok állagának megőr-zésére, karbantartására némi anyagi forrást előteremteni, akár pályázat út-ján is.

A 2009. évi gazdasági válság ben-nünket is nagymértékben sújtott, így az épületek rendbetételére ez idáig nem kerülhetett sor. A gazdasági épü-letek műemlék jellegűek, pályázat nél-kül, saját erőből felújításuk lehetetlen. Nagyon bízunk abban, hogy erre az el-következő időszakban sort tudunk ke-ríteni. Ebben az évben már megkezd-tük az elmaradt javításokat. (A Kastély felé vezető kökerítés javítása megtör-tént.)

– *Mi az elképzelés a kasznár házzal?*

Batthyány Úr elképzelése szerint a kasznár házat Sándor fia számára nya-ralóvá szeretné átalakítani. Ahhoz, hogy ez megvalósulhasson, a gazdaságnak kell megerősödni, ami a mai válságos időkben nem könnyű.

– *Méregház és környezetének hasz-nosítása, rendezése, a volt műtrágya te-lep sorsa a Vadkertben szerepel-e a Kft programjában?*

A műtrágyakertet és a méregraktár helyzetét egyben kell kezelni. Belterü-leti ingatlanok, melyek már több mint 25 éve nem funkcionálnak. Tudomá-som szerint az önkormányzat már több ízben ostromolta Batthyány Urat, hogy szeretnének játszótér építeni az emlí-tett területen. Úgy gondolom, ebben tu-dok segíteni.

– *Kíváncsi lenne a használaton kí-vüli kovácsműhely felújítása oly mér-tékben, hogy látogatható lehessen. Van-nak-e ilyen törekvések? Pályázaton in-dult-e a cég ezzel kapcsolatban?*

A kovácsműhely a mai világban már kuriózumnak számít, melynek korhű helyreállítása és látogathatóvá tétele közös célunk az önkormányzattal. Er-ről folytak tárgyalások a Polgármester Úr és Batthyány Úr között. Biztos va-gyok benne, hogy a közös cél megvaló-sítása sikerül.

– Köszönöm, hogy bemutattad ne-künk településünk egyik meghatáro-zó gazdasági társaságának mindenna-pi életét.

Sebesiné Fider Rozália

„Az élet sok mindenre megtanítja az embert”

A gyémántmisés Gőcze József Tibold sitkei születésű tihanyi bencés atya vallomása életéről és hivatásáról

A Vas megyei Sitkén születtem. Édesapám ebben a községben volt uradalmi arató, magyarul mondhatnánk úgy, hogy zsellér. Itt végeztem elemi tanulmányaimat. Talán 10 éves lehettem, mikor egy betegség miatt kórházba kerültem Sárvarra. Nagybátyám, aki Rábakethelyen volt esperes-plébános meglátogatott, és elvitt magával, hogy megerősödjek. Vele élt, és a háztartását vezette egyik, édesanyám rokonságából származó nagynéném is. Így alig 10 évesen elkerültem a családi otthonból. Szentgotthárdon folytattam a tanulmányaimat, és itt kezdtem meg a 8 osztályos állami gimnáziumot 1939-ben.

1945-ben nagybátyám átkérte magát Kemeneshőgyészre. Természetesen mi is vele mentünk, és én átiratkoztam a pápai Bencés Gimnáziumba, ami közelebb volt a rokonsághoz. Itt internátusban laktunk, csak nagy ünnepekkor mehetünk haza, vagy ha erre külön engedélyt kértünk. De nem jártunk haza. Minek? Más idők voltak akkor. Bencéseket előtte nem ismertem. 1947-ben, két év után sikeresen leérettségiztem.

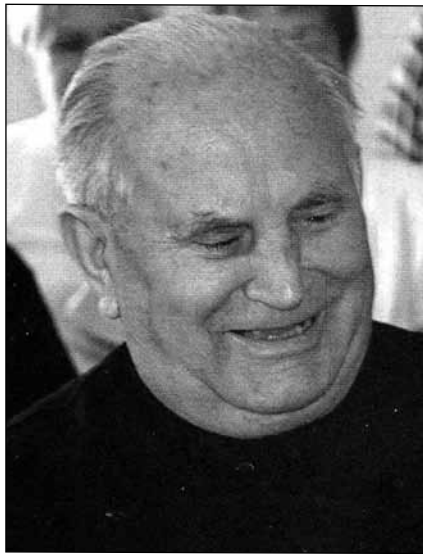
A papi hivatás gondolata már meg volt bennem mikor elkezdtem Párára járni gimnáziumba. Bekerültem a bencésekhez, és az első ember, akit megláttam nem volt más, mint az internátus vezetője, Grabner Oszvald mennyiségtan-fizika szakos bencés atya. Akkor én azt mondtam, hogy ilyen szeretnék én is lenni. A mennyiségtan-fizikát mindig is szerettem, és a papság is érdekelt, de semmi kedvem nem volt minden vasárnap prédikálni. Így hát 1947-ben, az érettségi után bevonultam Pannonhalmára, és megkezdtem a noviciátust, a szerzetesi próbaidőt.

Sárközy Pál későbbi főapát vezette akkor a rendet, mint kormányzó, de emeltett számtant és fizikát tanított a főiskolán, ahol a bencés tanárokat képezték. A noviciusokat akkor is teljesen elkülönítették a többi növendéktől. Miután letettük az egyszerű fogadalmunkat, elkezdtük a teológiát. Abban az időben a növendékeknek egy napot kötelező volt dolgozni, mivel szűkös idők jártak, és az inasokat is elküldték, így valakiknek a kétkezi munkát is el kellett végezni. Voltak, akik a földeken dolgoztak, voltak, akik bent a házban.

Én Kühár Ede atyával dolgoztam. Megalapítottuk a „Kühár-Gőcze céget”. Hajvágással és borotválással foglalkoztunk. Nyírtam például a tihanyi és a cell-dömölki apátot, nem is beszélve a pre-

montrei papköltőről, Mécs Lászlóról. A borotválást akkor nem pengével, hanem késsel kellett végezni. Ma is megvan a hajnyíró gépem, amit akkor használtunk. Aztán megtanultam az órajavítást is, ez lett a pótmesterségem. Jól éreztük magunkat Pannonhalmán.

Azonban 1950-ben Pannonhalmán csak meghatározott számú szerzetes ma-

Gőcze József Tibold tihanyi bencés szerzetesap (*Nagysitke, 1927. 08. 04.)

radhatott. Nekünk el kellett volna hagyni a monostort. Mivel minket átvettek a Győri Egyházmegyébe, de ott is tele volt a szeminárium, ezért még két évet Pannonhalmán maradhattunk. 1952-ben titokban örökfogadalmat tettünk. Fogadalmunk szövegét elrejtették. Június 27-én szentelt pappá minket Papp Kálmán győri megyéspüspök. Egy szentmisében összesen 18 szerzetest.

A felosztatás után a győri püspök nem tudott minket elhelyezni, mert minden plébániát betöltött már. Azokba az években sok pap volt, hiszem a felosztatott rendekből, akit csak tudtak plébánián helyeztek el. Végül Badalik Bertalan veszprémi püspök vett át a saját egyházmegyéjébe. Somogy megyébe, Kéthelyre helyezett. Itt lettem egyszerre „két-helyen” káplán. Átjártam a szomszéd faluba Somogyszentpálra hitoktatni, majd miután a marcali káplánt eltöltötték, én vettem át 3 filiájukban a hitoktatást. Akkor még kerékpárral kellett közlekednünk. Kéthelyen 3 évig szolgáltam. Utána Berzencére kerültem, szintén káplánként egy szép, kedves horvát faluba. Először ridegen éreztem magam, de végül megszerettem. 1956-ban

Berzencéről Pacsára kerültem. Itt nem kellettem a plébánosnak, ezért Budapestre mentem meglátogatni a nővéremet. Októberben levelet kaptam, hogy mégis szüksége van rám.

Majd a következő év szeptemberig az esperes engem bízott meg, hogy lássam el a szentpéterúri plébániát. Kiköltöztem és szinte plébánosként éltem. Szeptemberben Attalára, Dombóvár mellé kerültem szintén káplánként. Ott tanultam meg pálinkát főzni.

Attala után, 1958-ban visszakerültem a Győri egyházmegyébe, és Dadra helyeztek. Itt 6 és fél évig voltam. Hozzám költözött nagybátyám és nagynéném is, mivel szentgotthárdi házukat el kellett adniuk. Dadhoz tartozott Kömlőd község.

Nagybátyámék Győrben vettek házat. Remélve, hogy közelebb lehetek hozzájuk, sikerült elintéznem, hogy a győr-szigeti plébánián lehettem káplán. Innem azonban hamarosan el kellett mennem, és a következő állomás helyem Rétalap lett. Odaérkezve elsírtam magam. Templom nem volt. Egy pástorházat alakítottak át misézőhellyé. Minden romos és lepusztult volt, tehát templomot és plébániát kellett építenem. 1965-től 1979-ig Rétalapon szolgáltam. Volt, hogy megvádoltak a rendőrségen azzal, hogy összeszedem a tojáshéjat és elviszem Tatára eladni. Próbáltak bevádolni, hogy sikerüljön elhelyezni.

Annak idején még Dadon kezdtem méhészkedni, amikor egy helybelitől kaptam egy rajt. Az öcsém vett nekem egy kaptárt Budapestre, és elkezdtem méhekkel foglalkozni, mézet termelni. Mire Rétalapra kerültem már körülbelül 20 családom volt. Néha többet kaptam a méheimtől, mint a híveimtől.

Mivel bencésnek tartottak, és az is voltam, lehetőség nyílt arra, hogy bencés plébániára kerüljek. Vagy Győrszentivánba vagy Ravazdra. Nagynéném azt mondta: „Jóska! én 70 éves vagyok, már nem tudok neked ott segíteni.” Eldöntöttük, hogy maradunk. Szombaton hirtelen rosszul lett, és a következő héten meg is halt. Akkor döntöttem el, hogy Ravazdra megyek.

Első dolgom ott is a plébánia felújítása és a templom belső berendezésének átalakítása volt. Sokat kínlódtam, és minden nehéz volt. Pannonhalmi diákok segítségével rendbehoztuk a kertet, ahol volt néhány szilvafa. A szilvából hamarosan elkezdtem igaz szilvapálinkát főzni. Természetesen otthon, saját főzővel.

(Folytatás a 12. oldalon)

„Az élet sok mindenre megtanítja az embert”

(Folytatás a 11. oldalról)

1994-ben Asztrik főapát úr jelezte nekem, hogy nem tart igényt tovább ravazdi szolgálatomra. Én ezután betegszabadságra mentem. Mikor februárban visszatértem Pannonhalmára, Godofréd perjel atya fogadott, és három lehetőséget ajánlott fel, melyek közül én az utolsót választottam, így érkeztem meg 1995-ben Tihanyba. Azóta 21 templomban miséztem: Veszprémfajsztól-Tótvázsonyig, Hidegkúttól-Balatonakaliig, Vöröstótlól-Felsőörsig. Mai napig ellátom minden vasárnap az aszófői plébániához tartozó Balatonszőlőst.

Miért jó papnak lenni és mi szép van benne? Azért szép, mert ezt választottam hivatásomnak. Azért jó papnak lenni, mert sok embernek tudtam segíteni. Senki nyakára nem ültem soha, de

mindenkivel jóban voltam. Sok mindent megtanultam az életben. Megtanultam méhészkedni, autót szerelni, pálinkát főzni, építkezni, motort szerelni. De egy fontosabb dologra is megtanított az élet: Mindenki jóban kell lenni. Ha haragszunk vagy haragot tartunk, saját magunkat tesszük tönkre. Ha az életben nyugodtan akarsz élni, akkor nem szabad semmit „szívre venni”. Minden nehézségen túl kell tennie magát az embernek. Édesanyám tanított egy nótát még kisgyermek koromban: „Tanulj meg fiacskám komédiázni, / Kacagni, nevetni, sírni, ha kell. / Tudjál a rosszhoz is jó arcot vágni, / Könnyedet ne lássa senki.”

Gőcze József Tibold
tihanyi bencés atya

Búcsú

A búcsú ótörök származású magyar szó, már az átvett nyelvben „felmentés, bűnbocsánat” jelentést is magába foglalt, mely a középkortól kezdve a magyarban „búcsújárás, vallási ünnep” jelentéssel egészült ki. Ilyen formában alakította ki azt a katolikus egyház, bűnbocsánatot hirdetve a résztvevőknek, de sok esetben kereszténység előtti vonásokat is felfedezhetünk benne.

A búcsújárás, zarándoklat a hitbeli bűnbánatnak és elégtételnek, az emberi megnyugvás keresésének megnyilvánulása. Kivonulás az otthoni környezetből, ahol minden a munkára, mindennapi feladatokra és kötelességekre emlékeztet, lelki erő gyűjtése a további helytállásra. Ez legtöbbször közösségi megnyilatkozás. Egy-egy falunak, városnak a hívőselege régi fogadalom, esetleg évszázados hagyományok nyomán évről-évre elzarándokol egy vagy több kegyhelyre, ahol a maga, de az otthon maradottak számára is égi segítségért és kegyelemért, emberi boldogulásért könyörög.

A búcsú egy-egy templomban elhelyezett csodatevőnek tartott képhez, szoborhoz kapcsolódtak. A Sitkéhez legközelebbi búcsújáróhely Celldömölk.

„Ó, kiscelli Szent Szűz....

Oltárodról kegyes szemmel nézz le ránk!”

Majdnem 260 éve éneklék a hívek a fenti sorokat minden szeptemberben, amikor Celldömölkön eléri a Mária búcsú napja. „Engedjük, hogy kiscelli Szűzanya átölelje múltunkat, jelenünket és jövőnket bemutathassa életünket Szent Fiának, aki által mindig szabad út tárul fel számunkra Isten előtt. Szívvel kívánom, hogy jelen kiadványunk minden olvasója tapasztalja mindennapi zarándoklásában a hit örömét, Mária nélkülözhetetlen szerepét és az Isten felé vezető út igazságát” - olvasható Nagy József plébánosnak a celli búcsúról írt munkájában.

Az idősebbek emlékeiben még élénken él a kép, amint zászlók és a faluk nevét tartalmazó táblák alatt, imádkozva, énekelve, vonultak a szent helyre szeptember 12-én a hívek papjaik vezetésével a környező településekről Sitkén keresztül Celldömölkre. A távolabbról érkezők már előző nap elindultak, a templom kertben pihentek meg, ahol a helybeliek gondoskodtak arról, hogy legyen mit inniük.

Egy-egy falu búcsúja a templom szentjének névnapjához, felszentelésének idejéhez kötődött. Sitkén a templomot először 1327-ben említik, Szent Lőrinc tiszteletére épült, később a Szentháromságnak szentelték.

A búcsú a mai napig elsősorban a falu ünnepe, melyre igye-

keznek azok is hazajönni, akik más faluba, esetleg más országrészbe származtak el innen. A családok és a falu egész közössége találkozik ezeken az összejöveteleken.

Az előkészületek már hetekkel az esemény előtt megkezdődtek. Ilyenkor kötelező érvénnyel mindenki kimeszelte, kitakarította a házát. Ez a szokás még ma is élő, főleg a nagytakarítás. Természetesen közösségi alkalmak is színezték a búcsút. Délelőtt a nagy énekes szentmise, ahol a gyerekek sohasem ülhetek le a padokba, bal oldalon a lányok álltak az áldoztató rács előtt, jobb oldalon pedig a fiúk szépen sorba állva. Közösen hajtottak térdet, mint minden vasárnap. A templomban rengetegen voltak, még kívül is sokan álltak.

Ebédre általában baromfi húst ettek, különösen ízletes falatnak számított a töltött gidahús. Mivel nagy rokonságot kellett vendégül fogadni a kemencéket gyújtották be, hogy elkészüljön a finom diós és mákos kalács. Sok volt a dió és a mák a faluban, ezért a nyújtott rétesbe is bőségesen került.

Az ebédhez muzsika is társult, hiszen járták a falut a gérci zenészek, akik a hegedűn szinte mindenféle nótát el tudtak játszani. A gyerekek alig várták, hogy a család elinduljon a szinte utca hossznyira nyúló sátrakhoz, ahol mindenféle dolgot árusítottak a rózsafüzértől a homokozó játékokig. A céllövöldékben a férfiak bizonyíthatták céllövő tudományukat, és nagyon büszkék voltak, ha hölgyeknek ajándékozhatták az elnyert jutalomtárgyakat. A gyerekek kedvence a körhinta volt, amelyet akkoriban még nem az áram hajtott, hanem a gyerekek vállalták a hajtásukat azért, hogy azután ingyen felülhessenek rá.

A búcsú a kocsma udvarán a bállal zárult. A zenészek fáradhatatlanul húzták a talpalávalót. Reggeltől estig nagy volt a sürgés-forgás a sitkei utcákon, és ebben nem csak a fiatalok, hanem az idősebbek is élénken részt vettek.

A búcsú nagyon jó alkalom volt arra, hogy a rég nem látott rokonokkal, ismerősökkel találkozzanak és beszélgessenek a falubéliek. Nagyon jó lenne visszahozni a régi búcsú hagyományát, hisz most is szükség lenne a beszélgetésekre, találkozásokra.

Germánné Cseszkó Blanka

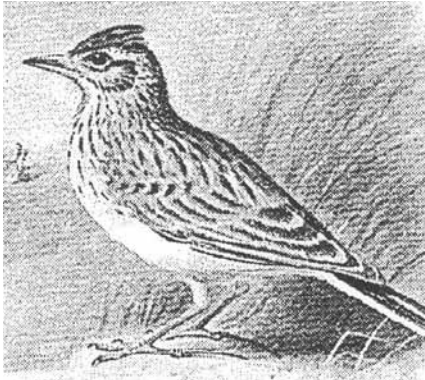
Sitkei búcsú régen

Sitke madárvilága 1. *(A teljesség igénye nélkül)*

Községünk első birtokosai a Sitkey család tagjai voltak. Akkoriban (XIII. század) a település határa még mocsaras, vizenyős terület volt. A kiterjedt nádasok, süllyedős zsombékok adtak ott-hont a fülemüle sitkének, ennek a barnás színű, csodálatos torkú énekesmadárnak. Egyes források szerint ez a kistermetű, rejtőzködő életmódot folytató nádlakó volt a Sitkey család névadója. A nádasok kiirtásával, a mocsarak feltöltésével a fülemüle sitke ma már csak ritka vendég környékünkön.

A sitkei erdők, mezők napjainkban több védett és fokozottan védett madárfajnak is élőhelyet biztosítanak.

Évek óta rendszeres költő a Gurgyában egy héja pár. Ez csúcsragadozó kb. 60 cm hosszúságú, kiterjesztett szárnyainak fesztávolsága 110 cm.

Mezei pacsirta

Ügyesen mozog az erdő fái, a lombkorona ágai között. Könnyen felismerhető citromsárga szeméről és mellének vízszintes keresztsávazásáról. A héják nászrepülése megkapó látvány. Idén márciusban is felhangzott jellegzetes „hié, hié” kiáltásuk, miközben hatalmas köröket rajzoltak egymás köré a kék égbolton.

Márciusban választottak párt az egerészölyvek is. A zömök testű madarak vitorlázva repültek, szitáltak a mezők, rétek felett, hisz az ölyveknél ez az udvarlás jele. Tollazatuk színe változatos, fekete-barnától az egészen világosig terjed, de a mellükön levő kisebb-nagyobb fehér folt egyértelműen beazonosítja a fajt. A téli időszakban is megfigyelhettük őket, miközben türelmesen várakoztak az utak mentén lévő fákon, kerítésoszlopokon. Elviselték a forgalmat, a vele járó zajt. Szokatlan viselkedésük oka, hogy így könnyen észrevehették az úttesten átszaladó egereket, pockokat, melyek a fagyos hónapokban legfontosabb táplálékukat jelentették. A kisemlősöket pedig az elszórt ételmara-

dékok, a teherautókról lepotyogó gabonaszemek csábították az árokpартokra. Hja, természet, dicső természet!

A védett ragadozó madarak közé tartozik a karvaly is. Ezt a kistermetű madarat télen gyakran látni a madáretezők közelében, nyáron pedig a baromfiudvarok környékén. Nyilván a karvaly tisztában van vele, hogy számára egy tyúk, vagy akár egy jérce is túl nagy falat. Egészen más okból járörözik a porták közelében! Rájött arra, hogy az etetőben maradt gabona a házi veréb legfőbb tápláléka, a verebet elzsákmányolni pedig egy karvalynak „meg se kottyán”!

Persze az is előfordul, hogy a madár célt téveszt, és nagy sebességgel a baromfiudvar kerítésébe csapódik be. Tanúja voltam egy ilyen esetnek, és meg kellett állapítanom, hogy a karvalyokat bizony kemény fából faragták! A „szegény” madár egy darabig szédelgett, dülöngélt, majd szárnyra kapott és elrepült. De azt az ominózus kerítést biztos, hogy egy életre megjegyezte!

A házi veréb nagyon gyakori madár, az emberi települések jellegzetes fészkelője. Rokona, a mezei veréb, melynek egyedszáma az elmúlt időszakban jelentősen csökkent, ezért felkerült a védett fajok listájára.

A nappali ragadozók közül gyakori a vörös vércse is. Költöző madár, a telet Észak-Afrikába, Dél-Európában tölti. Viszonylag későn érkezik vissza, nem is bajlódik a fészeképítéssel, varjak, szarkák gömbfészket foglalja el. Megteheti, mert a fészek első bérlői korán költenek, a kis szarkák, varjak már rég kirepülnek, mire a vörös vércse elfoglalja territóriumát. A vörös vércse egyébként előszeretettel fészkel magas épületek tetején, templomtornyokban is.

Környékünk éjszakai ragadozói a baglyok. Gyakori az erdei fülesbagoly, a macskabagoly, a kuvik valamint a gyöngybagoly is. Ez utóbbi nem csak az erdőben, hanem padlásokon, elhagyott épületekben is fészkel.

A hollók is megtelepedtek községünk területén, jelenleg három pár biztos fészkeléséről tudunk. Nászrepülésükre a héjakkal egy időben, márciusban került sor. A hat madár hol kisebb, hol nagyobb fekete foltként tűnt fel az égen, emelkedtek, süllyedtek, közben a hímek „korr, korr” kiáltással udvaroltak a tojóknak. A rejtett életmódot folytató madarak a nászidőszakban óvatlanná váltak. Egy holló a Hunyadi utcába is betévedt, a Bölönt ér melletti nagy fenyőfán

tanyázott egy ideig, kíváncsian szemlélve a számára ismeretlen környezetet.

A hollók egyébként sziklafalakon, vagy magas fák tetején fészkelnek. Értelmeük változatos, madárfiókákat, elhullott állatokat, rovarokat, bogyókat egyaránt fogyasztanak.

Sokáig fészkel a Sitkén a fehér gólya is. Élőhelyének – vizes, mocsaras-csökkenése, fészkelő helyének – régi kémények eltűnése miatt ma már hiányzik településünk faunájából. A mesterséges fészkek kihelyezésével talán

Seregély

újra vissza lehetne csalogatni a gólyákat községünkbe!

Az elmúlt években sajnos a fecskék száma is jelentősen erodálódott környékünkön. Vonatkozik ez a füstí és a molnárfecskék állományára is. A piros torkú füstifecske istállóknak, a hasi oldalon tiszta fehér molnárfecske pedig általában a házak külsején, az eresz alatt fészkel.

A jelentős állománycsökkenés egyik oka az állattenyésztés visszaszorulása – fészkelő hely, táplálék – másrészt pedig a mostoha időjárás, a hirtelen hőmérséklet csökkenések, a vonulás alatti állományvesztés. No meg mi emberek, akik nem örülünk annak, hogy egy madár csak úgy összepiszkolja házaink falát. Pedig a fészkek alá helyezett fa-, vagy műanyaglap megoldást jelentene!

folytatjuk

Kondics Erika

Sitke sokoldalú sportolója

Sitke a kis Vas megyei település több kiváló sportolót, sportvezetőt adott a magyar sport számára. Adott élvonalbeli labdarúgókat, válogatott atlétát, nemzeti bajnokságban szereplő sakkozókat, diákolimpiai bajnokot birkózásban és padló hokiban és a helyüket különféle posztokon megálló sportvezetőket.

Szerencsére többen vannak azok, akik amolyan szürke eminenciásként „csak” a játék szépségéért, a mozgás öröméért, a nemes versengésért lettek a sport szerelmesei. Közülük is kitűnik Linka László, aki bár nem volt igazolt

Linka László a Barátok tekecsapatának edzésén

sportoló, sportági szakszövetség által rendezett bajnoki versenyrendszerben nem szerepelt, sokoldalúságával a sport iránti vonzódásával kiemelkedett, kiemelkedik társai közül. Tudjuk, hogy a gyermekkor meghatározó az egyén életében. Így volt ez Linka László esetében is. A családi házuk udvarán állandóan pattogott a labda és ez vonzotta az utca gyermekeit. A szülők is jó szemmel nézték, ha a gyermekek a labda vonzódásában, közösségben nevelkednek. Jótékony hatással volt Laci fejlődésére a sportközpontú iskola is, ahol Lukács Lajos igazgató, Baranyai László és Tekus Ottóné testnevelők sokat tettek a tanulók mozgásigényének kielégítése érdekében. Az iskolában a magas szintű testnevelési órák mellett rendszeresek voltak a házibajnokságok, az iskolák közötti megmérettetések, amelyek csiszolták a tanulók képességeit. Feltűnő volt egy ilyen labdarúgó házibajnokságon, hogy az alsó tagozatos, vékony fiú milyen magabiztosan bánik a labdával és megszégyenítő módon cselezi ki a felső tagozatos ellenfeleket. Ekkor a megfigyelők szép jövőt jósoltak neki. Ugyanilyen ügyesen bánt a ping-pong ütővel is. Az általános iskola befejezése után Győrbe került esztorgályos ipari tanulónak. Bár a sportolás feltételei az ipari iskolában is adóttak voltak, a magas szintű sportolásra nem nyílt lehetőség. Hazatérve szülőfalujába azonnal bekapcsolódott a helyi versenyekbe. Ott volt az asztalitenisz versenyeken, a sakkversenyeken és 1974-ben szerveződő focicsapatban is. A technikás labdarúgó stabil tagja lett a falu kispályás csapatának, Sitke egyik legjobb asztaliteniszezőjévé nőtte ki magát és sorra nyerte a háziversenyeket. A sportot nem csak gyakorlatban művelte, hanem rendszeres olvasója volt a sportújságoknak, sportkönyveknek. A TV- ben szinte minden sportműsort figyelemmel kísért. Ezt a jó tulajdonságát bizonyára édesanyjától örökölte, aki minden vasárnap ellátogatott a kultúrotthonba, hogy lássa az aktuális forduló

legizgalmasabb bajnoki mérkőzéseit, vagy a válogatott csapat győzelmeit. /Talán kevesen emlékeznek arra, hogy akkor 2.- Ft belépőt kértek egy-egy mérkőzés megtekintéséért. Az 1960-as években egy kezdő szakmunkás órábéré 5-6.- Ft volt.) A sok sportinformáció, a felhalmozott lexikális tudás hasznára vált, mert a járási, megyei szellemi vetélkedőn Fülöp Nándorral és Linka Antallal sitkei színekben többször is diadalmaskodott. A teke sportággal a Sárvári Cukorgyár tekepályáján ismerkedett meg. A gömb iránti érzéke itt is megmutatkozott. A Borostyánkert Tekező megnyitásától hódol a tekesportágnak, tekében is a mezőny egyik legjobbjának bizonyul. 1996-ban megalakult labdarúgó csapat őt választotta edzőjének, ami szinte természetes is volt, mert nála szakavatottabb, elhivatottabb személyt nehéz lett volna az újonc csapat mellé állítani.

– A sportnak nagyon sokat köszönhetek, megtanított a nemes küzdelemre, rengeteg élményt nyújtott, sok barátot szereztem a sport által – vallja Linka László. Sajnálom, hogy a nagypályás foci kimaradt az életéből, de kárpótolt az a sok-sok verseny, amelyen részt vettem. Szerencsére Sitkén sok lehetőség adódott a sportolásra. Fiatalabb koromban, a kultúrotthonban éjjel-nappal pattogott a ping-pong labda, rendszeresek voltak a háziversenyek, az utcák bajnoksága és a szomszéd községek elleni megmérettetések.

– Szívesen gondolok vissza a Húsvéti Tornákra, a városi kispályás labdarúgó bajnokságokra, a tornatermi edzésekre, a különféle kupákra, villámtornákra és újabban a tekeversenyekre, amelyeken ma is örömmel veszek részt. Sajnos a mai fiatalok túl sokat ülnek a számítógép előtt, beszűkült a mozgásigényük, talán nem is tudják, mennyi élménytől esnek el, ha nem sportolnak.

Laci egészségesebb életmódot, több aktivitást szeretne látni a fiataloktól. Gyermekeit is a sport szellemében neveli. Laci fia a Sárvári Futball Club U-14-es csapatában futballozik, Nikoletta a sárvári Nádasdy Tamás Általános Iskola sporttagozatos tanulója.

A gyermekek előtt a példa adott, csak rajtuk múlik, hogy apjuk nyomdokain haladnak-e tovább.

Kiss László

Az Öregfiúk csapata nyerte a Kemenesalja Teke Kupát

Véget ért a 10. alkalommal megrendezett Kemenesalja Teke Kupa a Borostyánkert Tekezőben. Az őszi–téli rendszerben 60 vegyes guritással, 4 fős csapatokkal lezajlott verseny szoros, de a papírformának megfelelő eredményt hozott. A verseny ebben a szezonban hét csapat között zajlott. A kezdeti lelkesedés a végén egy kicsit megcsappant, a rábapatyi-sárvári Aranykezek együttese a 4. fordulótól visszalépett. Eredményeit a versenybírószám törölte. A sportszerű. barátságos bajnokságot beárnyékolta egyik játékosársunk Orbán Imre halála. A Barátok csapatának alapító tagja hiányzik a küzdelmekből, de társai nem adták fel a versenyt. A bajnokság eredménye:

1. Öregfiúk 10 győzelem, 2. Mersevát(6), 3. Barátok(5), 4. Kenyeri(4), 5. Celli Fiúk(2), 6. Borostyánkert(2), 7. Aranykezek (visszalépett)

Germán Ervin

Petanque pályaavató verseny

Húsvéthétfőn Sitkén 1979 óta – kisebb kihagyásokkal elsősorban a focié volt a főszerep. Két éve azonban a Húsvéti Tornából Pünkösdi kupa lett. Így ez a nap program nélkül maradt községünkben. Ez, no meg a frissen elkészült petanque pálya adta az ötletet, hogy szervezzünk az avatással együtt versenyt. Morgós István polgármester úr Havasi József urat, a Sárvári Sakk Club elnökét kérte fel, hogy az ünnepélyes pályaavatást közösen végezzék. (Havasi Józsefről köztudott, hogy nagy múltú, kiemelkedő eredményeket elért petanque játékos.)

A versenyre 8 csapat nevezett

Résztevő csapatok: 1.Egy húron pendülünk:Gróf Gusztáv, Gróf László, JeneiAndrás, 2.Budget:Morgós István, Germánné Cseszkó Blanka, Havasi József,Györgyiné Kőrösmezei Ágnes, Bokor Lajos ifj, Bokor Lajos, 3. Nándiék:Fülöp Nándor, Germán Ervin, Martonfalvi Miklós, 4. P.F.F:Joós Barnabás, Geiger Győző, Garda Szabolcs, Györgyi Mátyás, 5.Vadkert utca:Mórocz László, Mórocz Lászlóné, Mórocz Csaba, 6.3.A:Gróf Adrienn, Gróf Alexandra, Liszt Anna, 7.Grófkisasszonyok:Gróf Gusztávné, Gróf Lászlóné, Gróf Annamária, 8.Gyerekek:Lakatos Dániel, Havasi József, Okres Bence

Legnagyobb sajnálatunkra a gyerekek csapata nem talált kihívóra, pedig a nyári gyermektáborok legnépszerűbb versenye az elmúlt 8 évben a petanque volt. A háromfős csapatok (persze póttagokkal is erősített néhány csapat)

Újabb sportlétesítménnyel gazdagodott Sitke

körmérkőzéses formában 7 pontig küzdöttek egymással, így este nyolc óra körül dőlt el a kupa sorsa.

Eredmények:

Felnőttek:	Gyerekek
1. Nándiék	1. Gyerekek
2. Egy húron pendülünk	
3. Budget	

Az első helyezettek kupát, oklevelet, tárgyjutalmat vehettek át, a II. III. helyezettek oklevél-díjazásban és tárgyjutalomban részesültek

A verseny alatt tojásdobáló, trambulin várta a gyerekeket.

Reméljük, hogy idővel egyre többen fedezik fel a petanque közösségformáló erejét, és egyre többen látogatják majd a pályát.

Gróf Lászlóné

Megyei I. osztályú csapatunk élvezte a hazai pálya előnyét

Immár másodszor szerepelt a sitkei Borostyánkert tekecsapata a Vas Megyei I osztályú tekebajnokságban. A 2011/2012-es szezonban a 6. helyet sikerült elérnünk. Ez az eredmény a játékosaink által támasztott elvárásoknak nem teljes mértékben felelt meg. Szerettünk volna a dobogó valamelyik fokára állni, de sajnos az idegenbeli sikertelenségek miatt ez az álom elúszott. A hazai mérkőzések nagy része nem okozott problémát, sokszor nagy arányú győzelmet arattunk, úgy, hogy jól kihasználtuk a hazai pálya előnyeit. Itthon csupán kétszer találtunk legyőzőre, a többi 10 vereséget idegenben szenvedtük el. Igaz sajnos sokszor csak 1-2 fán múlt, hogy a végső győzelmet nem a sitkei csapat szerezte meg. A bajnokság folyamán 16 győzelmet sikerült elérnünk, ebből tizenkettőt hazai pályán. A számok önmagukért beszélnek, amiről arra a következtetésre juthatunk, hogy az idegen pályák lehetőségeit jobban ki kell használnunk. Adott a feladat, hogy a hazai pályán is hasas bábukat kell felszerelni, mivel a vereségek döntő többsége a másfajta bábukra vezethető vissza.

A másik ok, hogy rendszeres edzés – a játékosok elfoglaltsága miatt – sajnos nem volt. Az edző Lőrincz László valamennyi hazai mérkőzésre elkészítette a pályát, az idegenbeli mérkőzésekre elkísérte a csapatot, ott a legjobb felállásban küldte pályára az együtttest.

Reméljük a jövő év eredményesebb lesz. Továbbra is várjuk elsősorban sitkei fiatalok jelentkezését a csapatba. Természetesen egy kis buzdítás is elkelne a hazai mérkőzéseken, mert sajnos kevés néző látogatta a mérkőzéseket.

Köszönjük szponzoraink támogatását, mely lehetővé tette az eredményes versenyzést. Köszönjük Germán Ervinnek a pálya biztosítását és a hazai mérkőzések zömének levezetését.

Viczvárdi Ervin

I. Orbán Imre teke emlékverseny

Nemrég elhunyt sporttársunk Orbán Imre (Barátok-Sitke) tiszteletére került megrendezésre az emlékverseny.

A Borostyánkert Tekéző és Orbán Csongor szervezésében május 19-20-án 4 fős csapatokkal 60 vegyesgurításos kupát szerveztünk.

A kétnapos verseny nagyon sok sportszerető embert mozgott meg a teke világából. 22 csapat és 4 egyéni versenyző jelentkezett a megmérettetésre. Szombathely, Kőszeg, Sárvár, Celldömölk térségéből. A széleskörű érdeklődés nagyrészt Lőrincz László edzőnek tudható be aki ismerettségét beterve megmozgatta a megye amatőr és megyei I. osztályban játszó csapatait.

A verseny végig sportszerűen, de nagy küzdelemmel zajlott. A férfi egyéni legjobb gurító csak egy fával előzte meg a 2. és 3. helyezettet.

A csapatok között is szoros verseny alakult ki, hiszen a szombathelyi Csalamádé csapata csak 6 fával előzte meg a házigazda Borostyánkert-Sitke csapatát. A színvonalas küzdelmekben lányok is küzdöttek, külön érdekes színfoltot jelentettek a mezőnyben.

Külön köszönet illeti Lőrincz Lászlót a mérkőzések precíz levezetéséért. Az első helyezett csapat elnyerte a Vándorkupát, a 2.3. helyezett csapat is kupát és érmet vehetett át.

A férfi és női egyéni első helyezett különdíjban részesült.

Köszönet mindenkinek, aki segített bármilyen formában az emlékverseny megszervezésében és lebonyolításában. Szeretnénk, ha elhunyt sporttársunk emléke tovább élne, ezért jövőre is megrendezzük az emlékversenyt.

Germán Ervin

SPORT ♦ SPORT ♦ SPORT

Labdarúgó csapataink tavaszi szereplése

Felkészülten, megerősödve kezdték labdarúgóink a 2011-2012-es bajnoki év tavaszi szezonját. Az újonnan igazolt játékosok érkezésével módosult, megnőtt a csapattal szemben az elvárás. Biztos bennmaradás helyett az alsó régiótól távoli, középmezőny eleje vagy az élmezőny mögötti helyek valamelyikének elfoglalása lett a cél. A tervezett 46-48 pont megszerzése tűnik reálisnak, de hogy ez hányadik hely eléréséhez lesz elegendő az már a rivális csapatok szereplésén múlik. A megszerzett pozícióhoz minden csapat erősen ragaszkodik, keményen megdolgozik annak megtartásáért.

Új arculatú elsősorban támadó játékokra építő együttes lett Sitke, amely szórakoztató, gólokban gazdag mérkőzéseken igyekszik a győzelmet megszerezni. Mint az eredmények mutatják, ez még nem mindig jár sikerrel.

Az eddig lejátszott mérkőzések eredményei:

Sitke – Szeleste 2:2 góllövő Nyőgéri (2)

Hegyhát-Sitke 0:1 góllövő Ruzsics

Sitke-Jákfa 2:2 góllövő Nyári, Kovács

Ikervár-Sitke 1:4 góllövő Nyári(2), Nyőgéri, Németh

Sitke-Izsákfa 10:1 góllövő

Nyári(5), Ruzsics(2), Mórocz T.,
Nyőgéri, Németh

Gérce-Sitke 4:1 góllövő Nyőgéri

Sitke-Ostffyossonyfa 6:1 góllövő

Nyőgéri(2), Magyar, Ruzsics
Kovács, Németh

Ölbő-Sitke 2:4 góllövő

Ruzsics(2), Nyőgéri, Kaisinger

Sitke-Mersevát 3:1 góllövő Nyőgéri(2), Ruzsics

Halhatatlanok Labdarúgó Tornája

Május 19-én Misefán került megrendezésre a hagyományos Halhatatlanok Labdarúgó Tornája, amelyen a szokásoknak megfelelően négy meghívott csapat vett részt. A csapatok már jól ismerik egymást, de mindig sikerül meglepetést is okozni. Az évek során az is kiderült, hogy nincs lefutott mérkőzés, minden alkalommal a pillanatnyi forma dönt, ez így volt most is.

Eredmények: Linka Bt-Sitke 0:0; Misefa-Nagykapornak 3:0; Nagykapornak-Linka Bt 2:3; Misefa-Sitke 2:1; Sitke-Nagykapornak 2:1; Misefa-Linka Bt: 2:2.

Végeredmény:

1. Misefa	3	2	1	-	7:3	7 pont
2. Linka Bt	3	1	2	-	5:4	5 pont
3. Sitke	3	1	1	1	3:3	4 pont
4. Nagykapornak	3	-	-	3	3:8	0 pont

Sitke játékosai: Szabó Imre Kovács Árpád, Molnár Ádám Morgós István Nedeczky Zoltán Pető Norbert Péntes Gusztáv, Péntes László Ruzsics Tamás.

A csapat gólképtelenségét ellensúlyozta és kárpótolta, hogy a „torna legjobb kapusa” díját Szabó Imre érdemelte ki.

Péntes László

Kenyeri-Sitke 2:1 góllövő Kovács

Nézzünk egy kis összehasonlítást az őszi és tavaszi csapat szereplése között. (Csak számokban)

Ősz: 15 mérkőzés 19 pont, 28 rúgott 43 kapott gól (-15 gólkülönbség)

Tavaszi: 11 mérkőzés 23 pont, 37 rúgott, 16 kapott gól (21 gólkülönbség)

Veretlenség megőrzése hazai pályán, megduplázódott pontszám a tavalyihoz képest, -15-ös gólkülönbség +6-ra javítva mind-mind azt mutatja, hogy a hátralévő mérkőzések eredményétől függetlenül a borongós ős után, régóta várt, jó tavaszt produkáltak felnőtt focistáink. Természetesen elbizakodottságról, elégedettségről szó sincs, hisz igazi pressztis mérkőzések várnak még a csapatra a hátralévő fordulókból. A Haladás VSE vagy a Csénye legyőzése azt is jelenthetné, hogy nem csak az akácok virágoztak a Pörös úti pályán.

Ifjúsági csapatunk a hullámzó teljesítmény ellenére matematikailag még esélyes a 3. hely megszerzésére. Ehhez azonban le kellene győzniük a csoportból kiemelkedő Haladás VSE és Csénye csapatát. Bárhol is végeznek a bajnokságban, dicséret elismerés illeti őket, hisz rengeteg problémával küzdöttek meg az egész idény alatt (folyamatos létszám gondjaik voltak). Teljesítményüket, fejlődésüket látva néhányukkal hamarosan az első csapatnál találkozhatunk.

A tavaszi fejlődés reméljük, még tovább folytatódik.

Németh Attila

Pető BAU csapata nyerte a Pünkösdi Kupa kispályás labdarúgó tornát

Az „Együtt Sitkéért” Egyesület vonzó programot kínált Pünkösdhétfőn a labdarúgás szerelmeseinek.

A Húsvét Tornát felváltó Pünkösdi Kupa kispályás labdarúgó tornára kilenc csapat nevezett. (Borostyánkert, Különjártat Répcelak, Tinódi Gimnázium, DEDE FC, Pető BAU, Reakció, Farkastanya, Sárvár FC). A csoportokba sorolt körmérkőzéses tornán az „A” csoport győztese a DEDE FC lett, megelőzve a Különjártatot.

A „B” csoportban Pető BAU diadalmaskodott, a második helyet a Farkastanya szerezte meg.

Az elődöntő mérkőzései:

DEDE FC-Farkastanya 1:1 (büntetőkkel 3:2)

Pető BAU-Különjártat 4:0

III helyért lejátszott mérkőzés:

Farkastanya-Különjártat 5:3

A döntő eredménye:

Pető BAU-DEDE FC 1:1(büntetővel 9:8)

A torna gólkirálya: Pungor István (Pető BAU) 9 góllal

legjobb mezőnyjátékos: Manganelli Attila (DEDE FC)

legjobb kapus: Kovács Dániel(Répcelak)

A torna eredményhirdetésére és a díjak ünnepélyes átadására a Borostyánkert Vendéglőbe került sor.

Péntes László